

Rddf-plaatsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 26 april 2010 vergezeld van 6 bijlagen, ingekomen per post op 27 april 2010 is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 23 maart 2010 om de functie van appellante in het risicodragend deel van de formatie (RDDF) te plaatsen.

Op 9 juni 2010 heeft de gemachtigde van verweerster een verweerschrift ingediend vergezeld van 5 bijlagen.

Op 8 september 2010 heeft in Utrecht ten overstaan van de Commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde; verweerster is verschenen bij haar gemachtigde.

De gemachtigde van appellante heeft een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Bij akte van 27 september 2007 is appellante benoemd als leraar aan de basisschool in een dienstverband voor bepaalde tijd tot 1 augustus 2008 en een werktijdfactor van 0,1476. Met ingang van 1 augustus 2008 is appellant benoemd voor onbepaalde tijd.

In de bestreden beslissing benoemt verweerster als grondslag voor de RDDF-plaatsing dat de bekostiging is gewijzigd. Dit heeft tot gevolg dat verweerster onmogelijk een sluitende begroting kan opstellen in welk verband zij de functie van appellante dient te kwalificeren als een functie die nog slechts één jaar kan worden gehandhaafd.

Tijdens de behandeling is gebleken dat een meerjarenformatiebeleid, gebaseerd op een meerjarenbegroting ontbreekt. Verweerster heeft voor het bestuursformatieplan voor het schooljaar 2010/2011 eerst op 20 april 2010 instemming verkregen van de PGMR.

Het bestuur heeft over het omstreden besluit geen zwaarwegende redenen of omstandigheden genoemd als bedoeld in artikel 2.8 lid 2 van de CAO voor het Primair Onderwijs (CAO PO). Desgevraagd ter zitting heeft de gemachtigde van verweerster verklaard dat de dreigende tekorten als zodanig dienen worden te verstaan.

3. De standpunten van partijen

Appellante heeft bezwaar tegen de gang van zaken. Zij meent dat gezien haar kleine aanstellingsomvang het niet door een zodanig grote kostenpost kan gaan dat gesproken kan worden van zwaarwegende redenen of omstandigheden om haar functie in het RDDF te plaatsen voordat het bestuursformatieplan is vastgesteld. Zij is van oordeel dat verweerster in strijd handelt met de CAO en dat het besluit onvoldoende gemotiveerd is en onzorgvuldig. Appellante beroept zich erop dat zij niet als laatste in dienst is getreden en dat verweerster dus de afvloeiingsvolgorde niet in acht heeft genomen. Zij meent voorts dat men ten onrechte kennelijk haar functie als vakleerkracht bewegingsonderwijs wil laten vervullen door anderen.

Verweerster voert aan dat zij haar besluit al aan appellante heeft kenbaar gemaakt voordat het bestuursformatieplan was vastgesteld juist uit zorgvuldigheidsoverwegingen jegens appellante: zij wilde appellante zo snel mogelijk van haar besluit in kennis stellen.

Op grond van de prognose van 2012 is ontslag onvermijdelijk. Aangezien op grond van artikel 5 van bijlage III bij artikel 2.8 van de CAO ontslag niet mag plaatsvinden om een herbenoeming in eenzelfde functie voor een kleinere betrekkingssomvang mogelijk te maken en de beoogde inkrimping van het personeelsbestand aanzienlijk kleiner is dan de aanstellingsomvang van de als eerste voor de RDDF-plaatsing in aanmerking komende leraar, meent verweerster van de ontslagvolgorde af te mogen c.q. te moeten wijken.

4. De motivering

Verweerster heeft haar besluit tot plaatsing van appellante in het RDDF genomen voordat het bestuursformatieplan was vastgesteld en zonder een daaraan ten grondslag liggend meerjarenformatiebeleid. Verweerster heeft daartoe geen zwaarwegende redenen of omstandigheden aan het ontslagbesluit ten grondslag gelegd. De benodigde bezuiniging als reden voor plaatsing in het RDDF bestand is op zich daartoe ontoereikend.

Artikel 5 van de bijlage 3 bij artikel 2.8 CAO schept geen bevoegdheid om af te wijken van de afvloeiingsvolgorde. Dat zou een ongewenst element van willekeur en ontoelaatbaar onderscheid naar aanstellingsomvang opleveren.

Nu het besluit met de beste bedoelingen maar in strijd met de CAO te vroeg is genomen zonder zwaarwegende redenen of omstandigheden en in strijd met de afvloeiingsvolgorde is het beroep tegen de RDDF-plaatsing gegrond.

5. De beslissing

De commissie verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 8 september 2010 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.